211.

Foll. 166–174. (linn. 12.) *Draupadívastráharaṇam* (Draupadí vestibus privata). Incipit: अथ द्रुपद्या वस्त्राहरणसंबंध लिख्यते ॥ यो गोपनारीपरिहासकारी । यो गोपकोपाहितदर्पहारी । यो गोपनायाचलराजधारी पायात्स वः कुंजविहारकारी ॥१॥ कोपाकुलः कौरवकामवर्षी सपिंडहासावमतेरमर्षी राज्ये हृते पांडुयशोधराणां । कांतामपि द्यूतपरोऽजहार ॥२०॥ Auctor distichis 104, quae metris artificiosis scripta sunt, Mahábháratae narrationem (Sabháparvan 2186–2300) quandam tractavit. Yudhishṭhira enim quum et regnum et uxorem alea amisisset, Duryodhana Draupadím per vim in aulam suam arcessivit. Quam quum, servae instar habitam, spoliari jussisset, a Kṛishṇa miraculo quodam hac turpitudine liberata est.

Haec folia anno 1780 a Bhúdeva exarata sunt. (Walker 129[c].)

212.

Hujus voluminis folia 101–131, literatura Bengalica exarata (linn. 6.), *Rághavapáṇḍavíyae*, carminis a *Kavirája* scripti, libros I–IX. continent. Auctor libris tredecim Raghuidarum et Panduidarum res gestas ita enarravit, ut disticha singula, interpretatione diversa adhibita, ad alteros utrosque referri possint. Accuratiora apud Colebrooke Misc. Ess. II, 98. invenies. Auctor sub regno Kámadevae, Jayantípurís regis, vixit, eumque non modo in prooemio celebrat, sed etiam in fine omnium capitum laudat. Ad aetatem poetae describendam, hoc distichon (I, 18.) magni momenti est: श्रीविद्याशोभिनो यस्य श्रीमुंजादियती भिदा । धारापतिरसावासीदयं तावद्धरापतिः ॥ "Qui Kámadevas, fortuna et doctrina excellens, ea re a Munja differebat, quod ille Dhárae dominus fuit, hic vero terrae dominus est." Non igitur dubitari potest, quin Kavirája post seculum decimum vixerit. Subandhus et Váṇae opera eum imitatum esse, hoc disticho apparet (I, 41.): सुबंधुर्वाणभट्टश्च कविराज इति त्रयः । वक्रोक्तिमार्गनिपुणाश्चतुर्थो विद्यते न हि ॥ "Subandhu, Váṇa, Kavirája, hi tres orationis ambiguitate excellunt, quartus eorum similis non exstat."

Haec folia post annum 1810 exarata sunt. Cap. I. fol. 107[a]. II, 110[a]. III, 112[b]. IV, 115[a]. V, 120[b]. VI, 122[a]. VII, 125[b]. VIII, 129[b]. IX, 139[b]. Carmen Calcuttae anno 1854 impressum est. De codice Parisiaco et *Viṣvanáthae* commentario cf. Hamilton, p. 79; de *Ṣaṣadharae* commentario Weber, p. 153. (Wilson 39[b].)

213.

Hujus voluminis folia 58–78. (linn. 8. 9.) *Rámachandracharitrasáram*, ab *Agniveṣa* compositum, continent. Auctor distichis 102, Ṣárdúlavikríḍita metro scriptis, Rámachandrae res gestas adumbrat. Incipit:

श्रीसारदाचरणपद्मयुगं निधाय चित्ते गणेशचरणौ प्रणयेन नत्वा ।
रामायणीयमखिल(ं) मुनिभिः प्रणीत(ा)माद्यैरहं तदिह सारतरं प्रवक्ष्ये ॥१॥
पूर्वं यो दितिजो नरार्धवपुषा सिंहेन निस्तारितः
सो यं विश्रवसः सुतोऽसुरसुतागर्भोद्भवो रावणः ।
तेनातीव सदा जगत्त्रयमिदं दुष्टेन संतापितं
जातस्तद्वधहेतवे दशरथात् श्रीरामनामा हरिः ॥२॥
आदौ यः पिशिताशनीं निहतवान् रामो वने ताडकां
विश्वामित्रमखस्य विघ्नवकृतो नक्रंचरानर्दयन् ।
यातोऽसौ मिथिलां हरस्य धनुषो ज्यारोहणाकर्षणे
सीता तत्र पणीकृतेति जनकेनाकर्ण्य तत्कौतुकात् ॥३॥
श्रीरामेण यदा स्वयं शिवधनुर्भंक्त्वा जिता जानकी
ह्यासीत्पंचदशाब्दिकेन वयसा षट्वार्षिका मैथिली ।
पश्चाद्द्वादश हायनानि वसतो यातान्ययोधापुरे
तातस्तस्य तदा महोद्यमपरो (l. °रः) षट्वाभिषेके भवत् ॥४॥

Desinit in hoc disticho:

इत्येतद्यश्चरंत्रं (charitram) पठति रघुपतेर्यो नरो वा शृणोति
सारं रामायणस्य प्रतिदिनमृषिणा चाग्निवेशेन गीतं ।
सो यं निर्धूतपापो जलधरपदमारुह्य यानेन याति
स्वर्गं दिव्येन देवैरभिमुखमखिलैरागतैः स्तूयमानः ॥१०२॥

Haec folia anno 1702 satis accurate exarata sunt. (Walker 181[b].)

214.

Foll. 109–179. (linn. 8.) *Ṣankarachetovilásas* (Ṣankarae ingenii lusus, sive Ṣankarae lusus, quo Cheta laudatur), quo carmine Chetasinhae reguli res gestae a *Ṣankara*, Bálakṛishṇae filio, e Bháradvájae gente oriundo, celebrantur. Incipit:

श्रीमत्भाललसत्सुधाकरसुधापानप्रसंगोल्लस-
न्मोदप्रोद्धितदानपानरचनाकेलिं मिलिंदावलीं
सिंदूरारुणकुंडलीकृतवलत्शुंडाभागोलत्पत-
त्फूत्कारैस्तिरयन् विनाशयतु वो विघ्नान्स विघ्नाधिपः १

Carmen, sermonis artificiis et ambiguitatibus turgens, neque tamen inelegans, quot libros continuerit, non constat, in nostro enim codice in fine libri quarti desinit. Oratione soluta cum versibus conjuncta, ad genus *Champú* dictum pertinet.

Lib. I. Paragraphi 135. 1–37. Prooemium. 38–47. Váráṇasiae laudes. 48–63. Qua in urbe Yavanári regnavit. 64. Ejus in aulam Kṛishṇamiṣra advenit.